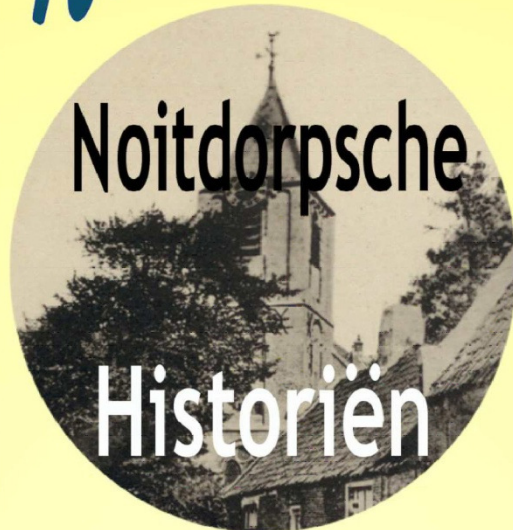
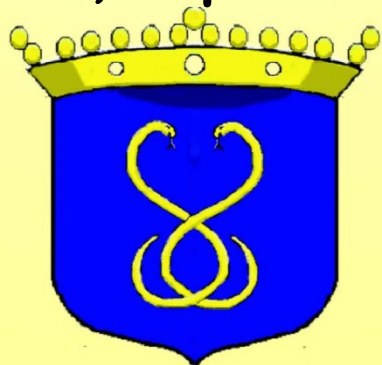

Nieuwsbrief

Per kwartaal verschijnende
uitgave van de vereniging
Noitdorpsche Historiën

15^e jaargang
nr 3, sep. 2016

In deze nieuwsbrief:

Van de voorzitter.....	1
Nieuwe leden.....	1
Facebook.....	1
e-mail adres.....	2
Piet Verweij, schilder.....	2
Onze Sponsors.....	4
Overlijden.....	4
Nootdorpsse bloemen.....	5
Osterhaern (deel III).....	5
Ledenvergadering.....	6
Maalderij De Eendracht.....	7
Zuid-Holland.....	7
Voor veertig jaar.....	8
Van de penningmeester.....	8

Van de voorzitter

De vakanties zitten er weer op, tijd voor een nieuwe Nieuwsbrief. Deze keer onder andere een verhaal over Piet Verweij door zijn zoon Rinus. Misschien een idee voor meer leden, een verhaal over een familielid in de Nieuwsbrief. Lees ook de aankondiging van ons nieuwe boek, geschreven door Willem Janssen. De historie van maalderij "De Eendracht" wordt beschreven. Historisch materiaal over de maalderij afgewisseld met portretjes van mensen die betrokken waren bij de maalderij. Een aanwinst en veel leden hebben het boek al bij voorinschrijving besteld.

Nieuwe leden

In de afgelopen periode hebben zich tien nieuwe leden aangemeld van wie zeven tijdens de Jaarmarkt:

- Paul Wubben
- Bea van Otterloo
- Helma Spoor
- Piet Mooijman
- Dick Wolterink
- Sjaak Gielesen
- Jan van Keulen
- Ben de Vries
- Loek Ruijgt
- Elly Uphus

Hartelijk welkom allemaal en we vertrouwen erop dat u heel veel plezier zult beleven van uw lidmaatschap.

Facebook

Ook onze vereniging staat op Facebook: www.facebook.com/NoitdorpscheHistorien. We willen deze pagina gebruiken om contact te houden met onze leden maar vooral ook met (nog) niet leden.

e-mail adres

Steeds vaker sturen we tussen het verschijnen van de Nieuwsbrief een e-mail met interessant nieuws over lezingen, tentoonstellingen, etc. Mogelijk wilt u dit nieuws ook ontvangen. Geef uw e-mail adres door op info@noitdorpsche-historien.nl en u blijft op de hoogte van het laatste nieuws.

Piet Verweij, schilder

(door Rinus Verweij)

Ik ben geboren en getogen in Nootdorp en heb er de eerste 25 jaar van mijn leven gewoond. Ik kom er nog regelmatig om mijn moeder te bezoeken. Als ik oudere Nootdorpers ontmoet krijg ik steevast te horen: "Wat lijkt jij veel op je vader!". Het is leuk om te merken dat mijn vader ondanks zijn vroegtijdig overlijden in 1982 nog steeds niet vergeten is. Hoewel geen geboren Nootdorper, herinneren velen zich Piet Verweij nog altijd als een markante Nootdorper.

Piet Verweij werd geboren op 22 juli 1928 als oudste zoon van een Boskoopse boomkweker, die model had kunnen staan voor de hoofdpersoon van de roman "Knielen op een bed violen" van Jan Siebelink. Piet werd onderworpen aan een streng Calvinistische opvoeding. Doordat hij door zijn ouders gedwongen werd om met gitzwarte kleding, pet en kousen naar school te gaan, leerde hij al vroeg, noodgedwongen, om van zich af te slaan. De sombere jeugdijaren en de Duitse bezetting zouden een zwaar stempel drukken op zijn ontwikkeling; zijn MULO-opleiding werd onderbroken toen de school als zovele werd gevorderd door de bezetter. Rond zijn 14^e jaar werd Piet getroffen door longtuberculose, waardoor hij bijna twee jaar in het sanatorium "Zonnegloren" in Soest moest verblijven. Dit zou een zegen in vermomming blijken te zijn. Niet alleen werd hij hierdoor vrijgesteld van Arbeitseinsatz (tewerkstelling) in Duitsland, maar bovendien werd hij in de gevoeligste jaren van zijn puberteit onttrokken aan de verstikkende invloed van zijn streng religieuze ouders. In plaats van met de starre leer in de geschriften van dominee Paauwe, kwam hij nu in contact met medepatiënten uit alle lagen van de bevolking, onder wie ook kunstenaars en intellectuelen. Toen hij langzaam herstelde verslond hij talloze boeken uit de omvangrijke bibliotheek van het sanatorium, waardoor zijn algemene ontwikkeling een enorme stimulans kreeg. Piet was voorbestemd om net als zijn vader boomkweker te worden en doorliep na de oorlog de Rijkstuinbouwschool in Boskoop. In die tijd ging het echter dermate slecht met de boomkwekerij, dat Piet besloot om voor een ander vak te kiezen. Hij had intussen verkering gekregen met zijn buurmeisje Agaath van 't Wout. Na enige tijd in Gouda als plateelschilder gewerkt te hebben koos Piet voor de vakopleiding schildersbedrijf. Al snel had hij de nodige diploma's op zak en kon hij bij een Boskoopse schildersbedrijf aan de slag. Zijn ambitie en vakkennis reikten echter verder dan het werken voor een baas. Hij zocht naar een gelegenheid om voor zichzelf te beginnen.

Die mogelijkheid diende zich aan toen een goede vriend hem wees op een krantenadvertentie waarin een "reeds vele jaren met goed gevolg gedreven" schildersbedrijf ter overname werd aangeboden. Dit bleek het schildersbedrijf van Pleun Vis aan de Dorpsstraat in Nootdorp te zijn. Vis, die het bedrijf in 1907 van Johan Prins had overgenomen, was de 70 gepasseerd en wilde eindelijk van zijn oude dag gaan genieten. Zo kwam Piet – aanvankelijk als kostganger bij de familie Eijsberg – in 1953 in Nootdorp terecht. Hij ging al snel van het dorp houden en bleef er de rest van zijn leven. Het bedrijf was gevestigd op het achtererf van het monumentale pand Dorpsstraat 15-17, waar huisbaas Eijsberg en Piet's voorganger Vis woonden. De werkplaats werd in opdracht van Eijsberg door aannemer van Tilburg vergroot en deels verbouwd tot woonhuis. Daardoor ontstond huisvesting voor Piet en Agaath, die trouwden op Oudejaarsdag 1953. Hier werden uiteindelijk 5 kinderen geboren: Rinus (1955), Everdien (1957), Hilde (1959-1975), Margreet (1964) en Wendy (1966). Dat al deze kinderen zonder noemenswaardige complicaties thuis geboren konden worden, is voor een deel te danken aan de rust en kundigheid van de flegmatieke huisarts Toon Bakkeren. Deze rots in de branding beschikte over een uniek soort relativerende

Piet Verweij en Agaath van 't Wout op hun trouwdag, 31 december 1953.

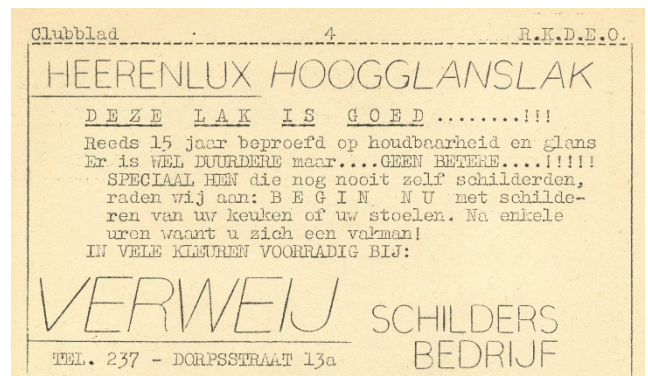
humor. Toen hij ooit een kraamvrouw bij een op gang gekomen bevalling in paniek aantrof omdat ze geen kraammatje kon vinden, zei hij met uitgestreken gezicht: “Ja zeg, zonder kraammatje doen we natuurlijk geen bevalling. We maken wel een nieuwe afspraak.”

Niet alleen het gezin, maar ook het bedrijf groeide gestaag, zeker in de economische bloei van de jaren '60. In die tijd konden met gemak twee vaste schilders (o.a. de gebroeders Bas en Koos Groen uit Pijnacker) en twee leerlingen aan het werk gehouden worden. Binnen de beperkingen van de locatie werd de bedrijfsruimte maximaal uitgebreid. De fietsenstalling van gebouw Nové werd overgenomen en verbouwd tot werkplaats en garage. Toen de in 1964 weduwnaar geworden Pleun Vis in 1967 in een verzorgingstehuis moest worden opgenomen, kon de door hem bewoonde helft van het pand Dorpsstraat 15-17 worden geannexeerd en verbouwd tot glaswerkplaats en twee slaapkamers. Verdere groei van het bedrijf had – eventueel op een andere locatie – wellicht tot de mogelijkheden behoord, maar Piet voelde zich meer ambachtsman dan werkgever. Hij had een gedreven liefde voor het schildersvak en dan het liefst ambachtelijk onderhoudsschilderwerk in direct contact met de klanten. Van betrokkenheid bij grootschalige nieuwbouwprojecten moest hij, ondanks aandrang van de bevriende aannemer Piet Boele, niets hebben. Hij kon met afgrijzen vertellen hoe hij eens een “nieuwbouwschilder” zand in zijn eigen werk zag strooien omdat het niet lukte om het tijdrovende lakwerk strak te krijgen. Voor trouwe klanten als Han Post, eigenaar van koelhuis Arctic, ging Piet door het vuur. Toen Post in 1964 overleed voelde dat voor hem als het verlies van een goede vriend.

Dat Piet in 1953 het bedrijf van Vis had kunnen overnemen kon niet los gezien worden van zijn protestantse achtergrond. Nootdorp was –zoals de gehele Nederlandse samenleving- in die tijd nog door en door verzuild. Katholieken kochten hun kruidenierswaren bij Boonekamp, protestanten gingen naar Eijsberg. Vis was protestant, dus hij moest door een protestantse schilder opgevolgd worden. Een katholieke schilder was er al: Jo Kors, die slechts enkele huizen verderop woonde en werkte in het raadhuis aan de Dorpsstraat. Van haat en nijd was geen sprake. Piet kon uitstekend opschieten met Kors,

Het schildersbedrijf van Piet Verweij aan het plein bij Nové

Uit het Clubblad van 25 juli 1962, een advertentie van Verweij

die een zeer aimabel mens was. Toen Piets bedrijf jaren later eens door een griep epidemie werd lamgelegd, bood Kors spontaan hulp aan. Omgekeerd nam Piet het een keer op voor Kors, toen één van Kors' klanten een schilderwerk door beunhazen had laten overnemen. Ronduit hilarisch was het moment waarop Piet de beunhazen op het werk aansprak en vroeg voor wie ze werkten. Het antwoord was “Voor Verweij. Of eh... bent u dat soms?”. De beunhaas dacht kennelijk dat hij Kors voor zich had. Ondanks aandringen van Piet maakte Kors er verder geen werk van. Het commentaar van Kors zou later een gevleugeld gezegde in onze familie worden: “Ach joh, die deining op dat dorp...”. Piet was er zelf de man niet naar om over zich heen te laten lopen; daar maakte hij niet altijd vrienden mee. Lastige klanten die het naar zijn mening al te bont maakten, kregen de wind van voren. Ook op andere terreinen kon Piet strijdbaar zijn. Toen VVD-minister Witteveen in 1967 de BTW invoerde was Piet daar zo woedend over dat hij bij het VVD Tweede Kamerlid Frits Portheine in Den Haag persoonlijk zijn ongenoegen ging uiten, overigens zonder resultaat. Als overtuigd liberaal en mede-oprichter van de VVD afdeling in Nootdorp voelde hij zich door “zijn” partij in de steek gelaten. Later zou hij definitief met de VVD breken, om een geheel andere reden.

Die reden diende zich aan toen in de zomer van 1976 Piets dochttertje Margreet struikelde over een stuk prikkeldraad dat in een gemeentelijk plantsoen was geplaatst, waarbij ze een beenwond van meer dan een halve meter lengte opliep. De hevigheid van Piets emotie over dit voorval is niet helemaal los te zien van het overlijden van zijn dochter Hilde, die in 1975 bezweek aan een kortstondige slopende ziekte, een slag die Piet nooit helemaal te boven zou komen. Toen hij bij directeur Schouten en bij verantwoordelijk VVD-wethouder mevrouw Giard zijn beklag kwam doen over het prikkeldraad en voor zijn gevoel onvoldoende gehoor kreeg, ging hij een verbitterde strijd aan die jaren zou duren en hem behalve een levenslange boycot door de gemeente, de bijnaam “Piet Prik” opleverde. Alle legale strijdmiddelen werden aangewend: handtekeningen verzamelen voor een petitie, pamfletten uitdelen bij een boomplantdag, het

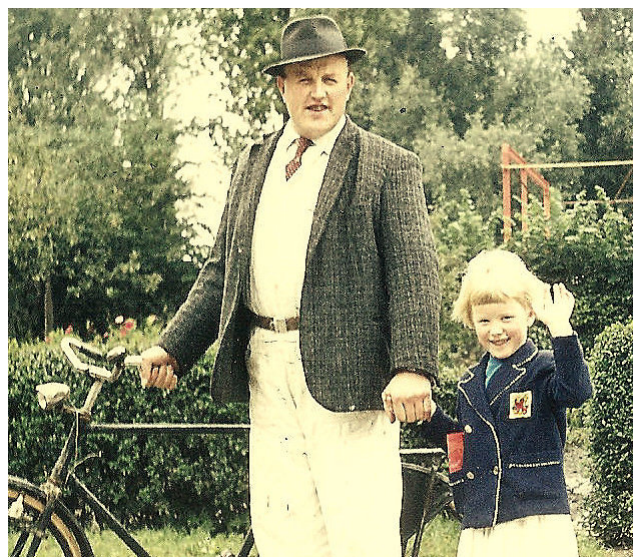

plaatsen van talloze advertenties in het RKDEO-blad, het toespreken van de gemeenteraad – kosten nog moeite werden gespaard. Hoogtepunt in de strijd was een uitzending in 1977 van het VARA televisieprogramma “Hoe Bestaat Het” (voorloper van “Ook Dat Nog” en “Kanniewaarzijn”), waarin uitgebreid aandacht werd besteed aan de zaak en een foto van Piet, poserend met een grote kluwen prikkeldraad, in beeld kwam. Die kluwen was vlak voor de uitzending door enkele personeelsleden van Openbare Werken uit de plantsoenen verwijderd en bij Piet op de stoep afgeleverd. De actie bleef niet geheel zonder bijval. Er meldden zich diverse prikkeldraadslachtoffers met littekens en op enkele plekken werd door sympathisanten zelfs draad weggeknipt. Met Piet bevriende gemeenteraadsleden als Cor de Kok en Aad van der Helm toonden aarzelend enig begrip. Uiteindelijk had de strijd toch enig resultaat en zou de gemeente spaarzamer met het prikkeldraad omgaan. Minder succesvol was Piets deelname aan de protesten tegen de voorgenomen bouwplannen op de locatie Leidschendam-Nootdorp in 1981. In brede kring bestond de vrees dat de bouwplannen nog maar het begin waren van een ongeremde uitbreiding van Den Haag, totale verstedelijking van de regio en het volkomen teloorgaan van het eigen agrarische karakter van Nootdorp. Dat die vrees gerechtvaardigd en zelfs profetisch was, mag tegenwoordig wel als bekend worden verondersteld...

Piet had intussen gebroken met de VVD en was lid geworden van D66. Daardoor trad hij toe tot de gelederen van Progressief Nootdorp, waarvan hij actief lid werd. Hij had daar inmiddels wat meer tijd voor gekregen doordat hij het bedrijf stap voor stap was gaan afbouwen. De schilders en leerlingen hadden – deels met zijn hulp – andere werkkringen gevonden en Piet werkte alleen nog voor zichzelf aan werk van zijn eigen keuze. De grotere hoeveelheid vrije tijd waarover hij nu kon beschikken, besteedde hij aan het opknappen van een zeilscheepje en aan de plaatselijke politiek. Voor de gemeenteraadsverkiezingen in 1982 kwam hij voor Progressief Nootdorp zelfs op de kandidatenlijst voor de

Piet probeerde zijn kinderen ook iets van het schildersvak bij te brengen.

Piet Verweij in 1963 met dochter Everdien

gemeenteraad te staan. We zullen nooit weten of hij kans had gemaakt om in de raad te komen. Op de vroege avond van 3 mei 1982 raakte hij betrokken bij een aanrijding op een onoverzichtelijk kruispunt in de Rijswijkse Plaspoelpolder. Na ruim twee weken in coma gelegen te hebben in het Leijenburg ziekenhuis bij Loosduinen overleed hij op dinsdag 18 mei 1982, 53 jaar oud. Piet werd onder grote belangstelling begraven op het kerkhof achter de kerk aan de Dorpsstraat, naast zijn dochter Hilde.

Onze Sponsors

Deze sponsors maken het mogelijk dat we naast deze Nieuwsbrief ook andere activiteiten kunnen ontplooiën zoals bijvoorbeeld de uitgave van een nieuw boek over Maalderij de Eendracht.

Eetcafé 1837 noemde we vorige keer al. Ze hebben rondom de nieuwe menukaart een ontzettend leuke actie bedacht. Bezoekers worden uitgedaagd om onder andere de precieze locatie van de plaatjes te raden. Zo maken ze tijdens een bezoek aan het eetcafé meteen kans op geweldige prijzen, waaronder een diner voor twee!

Overlijden

Helaas kon dit net niet meer mee in de vorige Nieuwsbrief. Op 11 juni 2016 overleed Jaap de Bruijn op de leeftijd van 65 jaar. Jaap was lid van onze vereniging en natuurlijk vooral bekend van de winkels van de Bruijn aan de Dorpsstraat, eerst op nummer 39 en later de Triomarkt en Super de Boer op nummer 30. Jaap was ook een enthousiast fotograaf voor onder andere de Eendracht en de Oranjevereniging.

Voor de Oranjevereniging was hij ook actief bijvoorbeeld voor het jeugdvissen. Wij wensen Joke, zijn kinderen en kleinkinderen en verdere familie veel sterkte toe bij het verwerken van dit grote verlies.

Jaap bij de winkel van De Bruyn aan de Dorpsstraat 39

Nootdorpsse bloemen

Onze fietsende reporter Leo van Eijk kwam onderweg een heleboel mooie bloemen tegen die je allemaal terug kunt vinden in Nootdorpsse straatnamen. Dank je wel Leo!

Osterhaern (deel III)

Arnoldus Nicolai Osterhaern, predikant in Nootdorp-Wilsveen 1596-1619

(door Bart Seelemeijer)

Het aantal dopelingen in de periode van Arnoldus tussen 1596 en 1619 geeft op de lijst van Leidschendam en Wilsveen 372 dopelingen aan en op de lijst van Nootdorp 466 dopelingen, samen 838 dopelingen in 23 jaar. Dat zijn er bijna 35 per jaar. Het topjaar voor de vroedvrouwen was 1611 met 56 kinderen. In 1599 konden zij het rustig aan doen, want toen werden er maar 15 kinderen geboren.

Of de ouders allemaal getrouwd waren, voordat ze hun kind ten doop hielden, is soms niet helemaal duidelijk. Wanneer er j.d. (jonge dochter) of j.g. (jong gesel) bij de namen staat, dan ging het om min of meer volwassen, ongetrouwde personen. Tenminste, als de notulist geen fout maakte. Toen op 28 september van

het jaar 1603 Thomas gedoopt werd, bleek hij een zoon te zijn van Maselander Sluys j.g. en Elizabeth j.d. van Vlaerdingen. Een ongetrouwd stel? Erg onwaarschijnlijk, maar misschien toch pastoraal gedoogd door onze predikant Arnoldus.

Slordigheidjes

1611: Met de notitie '00 september' werd Maritgen, dochter van van Franck Cornelisz Timmerman en Engeltgen Cornelisdr opgenomen in het doopregister. Getuige was: Trijntgen Claes Overste. Een andere korte notitie meldt: 'Het kind stierf kort na de doop'.

Waarom 00 september? De koster of schoolmeester, maar ook de predikant wist de datum blijkbaar niet meer. Slordigheidje, dat waarschijnlijk vanwege het overlijden niet als een ernstige fout werd gezien. In het doopregister van Leidschendam-Wilsveen maakte predikant Arnoldus melding van een ander soort slordigheid, namelijk het zoekraken van aantekeningen in het klad.

Nota: Dat geene meer kinderen aengeteijkt sijn in dit jaer totten 4^e martij [1617] toe des naevolgenden jaers d'oorsake daer van is dat de schoolmeester gewoon sijnde de namen eerst in een cladde te stellen ende daarna den predicant overgeevende om in dit boeck geschreven te worden door een ongeluck de cladde verlooren heeft t'welck hem wel leet is want hij anders sijn beste genoech gedaen hadde.'

Dat de schoolmeester als secretaris of notulist in eerste instantie de gegevens bijhield, blijkt ook uit een notitie in het trouwboek van Leidschendam-Wilsveen, het *'Register der ghenen die in de cappelle ofte kercke tot Wilsveen ghetrouwt zijn ende haere uotropinghen gehat hebben'*: 'den laetsten april Gherrit Willemsz j.g. tot Wilsveen [en] Ploentgen Arents j.d. van Voorburgh [getrouwd].

'Lieve broeder u zal believe te weten hoe dat Willem Gheerits den vader van den bruydegoom bij mij gheweest heeft ende hij heeft mij bekent dat hij wel te vreden is ende dat het sijnen willen es dat zijnen sone dese dochter sal nemen tot een echte huysvrouwe den naem van sijnen sone is Gheraedt Willems van Wilsveen die dochter heet Plona Arens tot Voorburch desen 10 april [1589].'

Loek van Asperen, de nijvere overzetter van de handschriften naar leesbare moderne letters, voegde daaraan toe: *'dit briefje is geschreven door de schoolmeester van Wilsveen, waarschijnlijk gericht aan de predikant aldaar'*.

Houtkind

Als extra informatie lezen we een aantal keren over een 'houtkind'. Een term die niet landelijk schijnt voor te komen, maar specifiek uit deze streek stamt. Het Middelnederlandsch Woordenboek vermeldt:

'Te Leiden is deze benaming, sedert eeuwen, bepaaldelijk in gebruik in toepassing op door de ouders verlaten of te vondeling gelegde kinderen, die, op gezag der overheid, aan vreemden (personen of lichamen) ter verzorging en opvoeding worden opgedragen. Halve houkinderen is de benaming voor

kinderen die en als houkind en als weeskind beschouwd konden worden.'

Het 'hout' verwijst dus naar 'onderhouden', het 'opvoeden van', een 'thuis geven aan' dergelijke kinderen. Maar naast het 'verlaten worden' of 'te vondeling gelegd' komt het voor dat vrouwen in hun kraambed overlijden. Het werd in onze lijsten gememoreerd. Kwam het kind levend ter wereld, dan werd er gezocht naar een 'min', een 'zoogmoeder' voor een dergelijk 'houtkind'. Dat komt in de extra aantekeningen van het doopboek tot uiting.

1600: Op 13 augustus werd Cornelis gedoopt. Geertyen Boon, die huisvrouw van Pieter Pietersz, heeft hem 'ten heyliche doop gepresenteert'. Cornelis was 'haer van Delft ter minne bestee'.

1601: Op 25 maart werd Herman gedoopt. Maritghen Tijdsr. huisvrouw van Pieter Claesz Timmerman heeft hem 'alleene ten doope gepresenteert'. Het is het kind van haar zuster Pietertjen, die weduwe is, waar zij zich als min over had ontfermd.

1602: Op 25 augustus werd gedoopt: 'Leentye, houtkind van [of: ondergebracht bij] Pieter Pietersz en Geertyen Boon', getuige is Frans (Philips). Een tweede 'adoptiekind'.

1603: Op 16 november werd gedoopt: 'Matthijs, zoon van Lijsbeth Jansdr, in die craem leggende te huuse van Dirck Dircksz, getuigen zijn Pluenis Jacobs en Diewertyen Fransdr.' Of hier de mededeling 'in die craem leggende' betekent dat zij zou overlijden of herstellen is onzeker. Wel werd Matthijs ondergebracht 'ter minne' in het huis van 'Louisz. des voors(egde) Dircx swaeger'.

1603: Op 21 december werd gedoopt: 'Abraham, wiens vader ende moeder niet wilde bekend zijn en was ter minne bij die kercke tot Notorp ten huuse van Gerrit Martensz.'

1604: Op 4 januari werd gedoopt: 'Huycht, van(uit) Delft ten huuse van Gijs Jansz tot Nootdorp bij die kercke ter minne gebracht. Getuigen: Aeffgen Wiggersdr huisvrouw van den voors(egde) G.J. en Neeltghen Gerritsdr h.v. (huisvrouw) van Corn. Jan Cock.'

1609: Op 12 april werd gedoopt: 'Claes, houtkind van het boven staand echtpaar, de vader heet Adolf, het kind is in onecht geboren'. Het 'bovenstaande echtpaar' is Jan Aeriaensz en Maritghen Claesdr van 't Langelant, die hun dochter Elizabeth op 25 maart lieten dopen, met als getuige Crijntgen Cijsendr. Er kwam dus een adoptiekind bij.

Terwijl meestal de familienaam of de naam van de vader bij deze 'houtkinderen' niet genoemd werd, is het hier bij vader Adolf wel het geval, maar de moeder, die hij met een slippertje bezwangerd heeft, is niet vermeld. Het was kennelijk 'shame and scandal in the family'.

1609: Op 3 mei werd gedoopt: Abraham. Zijn vader Mathijs was overleden en zijn moeder een 'weduwe sijnde ende dienende in den Hage, was genaemt

Evertje Schouten, de min van prinses Wilhelmina, portret door Otto Eerelman in de Koninklijke Verzameling

Pietertje Tijdsr.' Haar kwamen we ook tegen op 25 maart 1601 bij de doop van haar zoon Herman. Toen was er geen vader bekend en was ze ook weduwe. Ze zal daarna zijn hertrouwd met 'Mathijs'. Toch ziet ze geen kans om ook deze zoon bij zich te houden. Haar zuster Maritghen Thijsdr huisvrouw van Jan Willems, heeft dan haar neefje Abraham, 'dat bij haer ter minne was' laten dopen.

1609: Op 11 oktober werd gedoopt: Pieter. 'Maritghen Claesdr die huisvrouw van Jan Aeriaensz op 't Langelant onder Nootdorp heeft haer houtkind ten heiligen doop gepresenteert. De getuigen waren 'Allert Jorisz, diaken, met een vrouwe van Delf genaemt Trijntgen Gijsbrechtsdr.' Was dit de moeder, een tante, een buurvrouw uit Delft? Het is het tweede 'adoptie'kind. Zie 12 april 1609.

De situaties die denkbaar zijn rond de gegevens van deze 'houtkinderen', stemt tot verdriet, maar geeft ook de sociale soepelheid aan van een goede opvang in wat we nu pleeggezinnen noemen.

Ledenvergadering

Op 30 juni vond de – door diverse omstandigheden vertraagde – algemene ledenvergadering van onze vereniging plaats. Zoals gewoonlijk was weer een klein, maar zeer trouw deel van onze inmiddels bijna 150 leden aanwezig. De afwezigen misten enkele verheugende mededelingen. Wij mogen DVD's verkopen met daarop oude films over Nootdorp. De

gemeente heeft hiervoor toestemming verleend. DVD's zijn te bestellen bij voorzitter Henk Rolvink.

Rolvink is niet meer ad interim voorzitter (het blijkt onmogelijk een opvolger te vinden...), dus werd hij opnieuw herkozen.

Noitdorpsche Historiën heeft inmiddels zo'n 1300 volgers op Facebook en publiceert zowel in *De Eendracht* als in *Nootdorp Nu*.

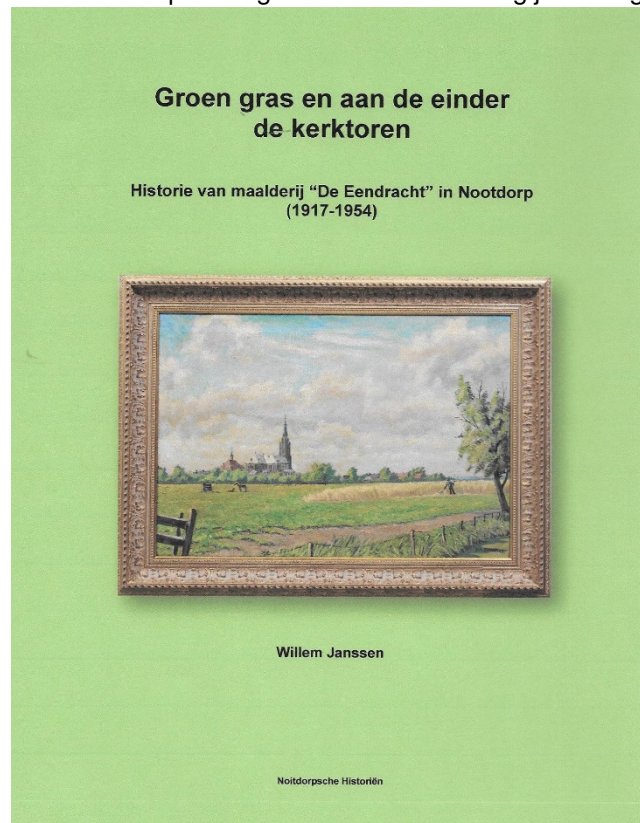
Uit de omvangrijke en door de kascommissie goedgekeurde financiële stukken blijkt dat de vereniging financieel kerngezond is.

Bovendien wordt er opnieuw een boek uitgegeven, namelijk het door Willem Janssen geschreven *De Maalderij*. Hierin is de geschiedenis beschreven van Maalderij *De Eendracht* aan de Oudeweg, waarin nu Sportschool Sansi is gehuisvest. Op stapel staat een boek over Nootdorp tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Mocht er soms iemand geïnteresseerd zijn in de notulen van de ledenvergadering, dan zijn deze digitaal op te vragen bij de secretaris via e-mail ninonvis@casema.nl

Maalderij De Eendracht

Een nieuw boek staat op het punt om uitgegeven te worden. Het is geschreven door Willem Janssen en het beschrijft de geschiedenis van de coöperatieve aankoopvereniging "De Eendracht" oftewel "De Maalderij". De Maalderij heeft een belangrijke rol gespeeld in het Nootdorps agrarische leven van de 20^e eeuw. Via Harrie Mooijman kwamen wij in het bezit van een groot deel van het archief van de coöperatie. Zijn vader – Piet Mooijman – heeft jaren in het bestuur van deze coöperatie gezeten. Dit archief lag jarenlang

netjes opgeslagen totdat Willem Janssen het graag eens in wilde zien. Het bevatte dusdanig veel interessant materiaal dat hij besloot ook dit stukje Nootdorpsche geschiedenis onder de aandacht te brengen.

De laatste puntjes worden op dit moment op de i gezet en dan kan het boek naar drukkerij Van de Sande. Met Jan en Wil van Dijk, de huidige eigenaren van de voormalige maalderij, hebben we af kunnen spreken dat we het boek daar mogen presenteren. Dat is natuurlijk bijzonder. In dit gerestaureerde historische pand zal op vrijdag 18 november het eerste exemplaar door Willem Janssen uitgereikt worden. Aan wie? Dat is nog een verrassing!

De avond zal beginnen om 20.00 uur en naast een aantal genodigden zijn ook de leden van de vereniging welkom.

Op deze avond zal Willem Janssen, de auteur een korte inleiding geven op het boek en zullen we een film over oud-Nootdorp vertonen. De film gaat over het leven op de boerderij van Willem Janssen en diens zoon Aad aan de Dwarskade. De film dateert van eind jaren zestig vorige eeuw.

Daarna zal het boek uitgereikt worden. Degene die het boek al bij voorinschrijving besteld hebben kunnen het boek dan ook afhalen en eventueel laten signeren door de auteur.

De volgende sponsors hebben de uitgave van dit nieuwe boek mede mogelijk gemaakt:

- ↳ Kringloopwinkel De Wisselbeker
- ↳ Gemeente Pijnacker-Nootdorp
- ↳ Drukkerij Van de Sande
- ↳ Eetcafé 1837
- ↳ Caminada Notarissen
- ↳ Dijkman & Partners
- ↳ Helm Ruijgt Installaties B.V.
- ↳ Sportstudio Sansi
- ↳ Vink IT
- ↳ Voederhuis Fred-Tet

Zuid-Holland

Vlak voor de entree van Archeon is de Romeinse villa Rijswijk te vinden. In deze villa zijn het Archeologiehuis Zuid-Holland en het Romeins museum gevestigd.

Het museum toont de bezoeker op unieke wijze een overzicht van de rijke geschiedenis van de provincie Zuid-Holland. Er zijn vele archeologische vondsten te zien en via nieuwe media en zogeheten doe-tafels komen de prehistorie, de Romeinse periode en de middeleeuwen op een bijzondere manier tot leven. Tevens wordt er aandacht besteed aan vondsten van na de middeleeuwen.

Er werden spectaculaire vondsten gedaan in Zuid-Holland, zoals een Romeinse boomstamkano en een Romeinse mijlpaal, gevonden bij Rijswijk. Ondermeer deze vondsten zijn van grote betekenis voor zowel nationaal als internationaal onderzoek naar de Romeinse Limes (grenzen van het Romeinse Rijk).

De tentoonstelling is mogelijk gemaakt door steun van onder meer Erfgoedhuis Zuid-Holland en loopt tot eind 2016. Zie voor meer informatie www.archeologiehuiszuidholland.nl.

Adres: Archeologiehuis Zuid-Holland, Archeolaan 1a, 2408 ZB Alphen aan den Rijn

Voor veertig jaar

Tientallen jaren verscheen in Nootdorp huis aan huis een voorlichtingsblad van het gemeentebestuur getiteld: "Van het raadhuis". In onze Nieuwsbrief zullen wij steeds een korte melding maken van zaken die in dit blad 40 jaar geleden werden behandeld.

Aan het eind van het jaar 1976 hield het gemeentebestuur zich bezig met de begroting voor 1977. Het begrotingstekort bleek 355 duizend gulden te zijn, dus - hieraan valt immers niet te ontkomen - lastenverzwaring voor de Nootdorps burger.

Gelukkig kon de gemeente ook rekenen op forse winsten, gemaakt door gasbedrijf Delfland, dankzij het aardgas. Die winst kwam voor een deel ten goede aan de gemeente Nootdorp en daarom werden de reinigingsrechten slechts verhoogd van 66 tot 70 gulden per jaar en de rioolrechten van 78 tot 83 gulden. Bedenk dat het hier *guldens* betrof! In onze hedendaagse euro-ogen betaalde men dus een schijntje vergeleken met de huidige tarieven.

Voor de komende jaren werd een groot aantal wensen aan de gemeenteraad voorgelegd.

Wat moest er gebeuren:

Een randweg aanleggen; parkeerplaatsen in de Dorpsstraat maken; de tennisbanen uitbreiden; riolering in de Dorpsstraat aanleggen; de Brasserskade reconstrueren plus een deel van de Oudeweg; de aansluiting van de Dorpsstraat met de Meidoornlaan wijzigen (hoe vaak is dit niet al gebeurd?); het Wijkgebouw herinrichten voor de bibliotheek en een openbare kleuterschool bouwen.

Al dan niet met enige vertraging is dit alles inderdaad voor elkaar gekomen.

- Aan het eind van 1976 ging een markante persoonlijkheid met pensioen, namelijk mejuffrouw J.M.P. van Veen uit de Dorpsstraat. Zij was de eerste maatschappelijk werkster van Nootdorp en zij trad in 1953 in dienst. Ontelbare bezoeken legde zij af bij vele gezinnen in het dorp, dat tijdens haar dienstverband uitgroeide van 2500 tot 6000 inwoners. Altijd was zij onderweg op haar fiets. Het cadeau bij haar pensionering was dan ook – zo vermeldt "Van het Raadhuis": een fraai damesrijwielt!

Van de penningmeester

Voor diegenen die de contributie voor het jaar 2016 (of 2015) nog niet betaald hebben het verzoek dit bedrag zo spoedig mogelijk over te maken op bankrekening NL 94 RABO 0137 3596 75, ten name van Noitdorpsche Historiën te Nootdorp. Als vereniging zijn we afhankelijk van de contributies en deze proberen we te innen zonder dure acceptgiro's. Voor informatie kunt u de penningmeester bellen. Zit er een brief bij deze Nieuwsbrief dan deze graag aandachtig lezen.

Voorzitter	Secretaris	Penningmeester
Henk Rolvink Fontein kruid 23 2631 DT Nootdorp tel.: 015 310 8117	Ninon Vis Berkenhof 17 2631 GJ Nootdorp tel.: 015 310 9680	Ruud Staal Sytwinde 185 2631 GZ Nootdorp Tel.: 015 310 6037
www.noitdorpsche-historien.nl		

Colofon: ISSN 1570-1662

Uitgave van de Vereniging Noitdorpsche Historiën
Redactieadres: Fontein kruid 23, 2631 DT Nootdorp.

Samenstelling en redactie:

Henk Rolvink, Ninon Vis

Verschijsning

De Nieuwsbrief verschijnt éénmaal per kwartaal.

Verspreiding

Leden van de Vereniging Noitdorpsche Historiën ontvangen de Nieuwsbrief gratis. Niet-leden betalen € 2,50 per nummer.

Contributie

De contributie bedraagt minimaal € 15,00 per jaar.

Rekeningnummer: NL 94 RABO 0137 3596 75.

De Vereniging is ingeschreven in het Verenigingsregister van de Kamer van Koophandel Haaglanden te Delft onder nummer 271.971.110.

De statuten zijn vastgelegd in notariële akte op 28 februari 2001.

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.